

2. Teine väide, mille kohaselt on rikutud kohustust kontrollida kõiki käesoleval juhul asjakohaseid asjaolusid, kuna nõukogu ei arvestanud sellega, et rahvusvahelist kokkulepet, mis sõlmiti vaidlustatud otsusega, on ajutiselt kohaldatud 12 aastat läänesaharalaste ala suhtes, rikkudes seejuures asjaomase territooriumi eraldist ja iseseisvat staatust.
3. Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud kohustust kontrollida põhiõiguste järgimise küsimust, kuna nõukogu ei analüüsinud vaidlustatud otsuse tegemise ajal inimõiguste järgimist okupeeritud läänesaharalaste alal.
4. Neljas väide, mille kohaselt on rikutud kaitseõigusi, kuna nõukogu ei astunud enne vaidlustatud otsuse tegemist läbirääkimistesse Front Polisarioga, kes on ainus läänesaharalaste esindaja.
5. Viies väide, mille kohaselt on rikutud põhimõtteid ja põhiväärtusi, millest liit rahvusvahelisel tasandil juhindub, kuna vaidlustatud otsusega sõlmitud rahvusvahelist kokkulepet kohaldatakse Lääne-Sahara alal Maroko Kuningriigi annekteerimispoliitika raames ja seda poliitikat toetavad põhiõiguste süstemaatilised rikkumised jätkuvad.
6. Kuues väide, mille kohaselt on rikutud enesemääramise õigust, kuna vaidlustatud otsusega sõlmitud rahvusvahelise kokkuleppe kohaldamisel Lääne-Saharale rikutakse ühelt poolt asjaomase territooriumi eraldist ja iseseisvat staatust ja teiselt poolt läänesaharalaste õigust nende ala territoriaalse terviklikkuse austamisele.
7. Seitsmes väide, mille kohaselt on rikutud rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõtet, kuna Front Polisario esindatud läänesaharalased ei ole vaidlustatud otsusega sõlmitud rahvusvahelise lepinguga nõustunud.
8. Kaheksas väide, mille kohaselt on rikutud Lääne-Sahara õhuruumi, kuna vaidlustatud otsuse tulemusel, millega ratifitseeritakse tema sõlmitud rahvusvahelise kokkuleppe ajutisest kohaldamisest alguse saanud ebaseaduslik tegevus, laiendatakse selle lepingu kohaldamisala Sahaara õhuruumile.
9. Üheksas väide, mille kohaselt on rikutud rahvusvahelise vastutuse õigust, kuna liit rikkus esiteks oma kohustust Lääne-Sahara ebaseaduslikku okupeerimist mitte tunnustada, ja teiseks osutab toetust ja abi selle olukorra säilitamiseks.
10. Kümnes väide, mille kohaselt on rikutud kohustust jõustada rahvusvahelisi inimõigusi ja rahvusvahelist humanitaarõigust, kuna see, kui liit täidaks oma rahvusvahelisi kohustusi läänesaharalaste suhtes, eeldaks vähemalt, et nõukogu hoiduks vaidlustatud otsuse tegemisest, kuna see võimaldab teatava rahvusvahelise kokkuleppe kehtima hakkamist, mida kohaldatakse Maroko okupeeritud Lääne-Sahara suhtes.

---

16. mail 2018 esitatud hagi – Ungari versus komisjon

(Kohtuasi T-306/18)

(2018/C 268/48)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Ungari (esindajad: M. Z. Fehér, G. Koós ja G. Tornyai)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 14. veebruari 2018. aasta otsus (EL) 2018/262 kodanikualgatuse „We are a welcoming Europe, let us help!“ ettepaneku kohta. ⁽¹⁾

— Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks kaks väidet.

1. Väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruse (EL) 211/2011 kodanikualgatuse kohta ⁽²⁾ artikli 4 lõike 2 punkte b, c ja d ning lõiget 3

Vaidlustatud otsusega registreeritud Euroopa kodanikualgatuse esimene ja teine osa jäävad ilmselt välja komisjoni volituste ulatusest, mille kohaselt komisjon on pädev esitama liidu õigusakti ettepaneku aluslepingute rakendamiseks. Seetõttu on selle kodanikualgatuse registreerimine vastuolus määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punktiga b ja lõikega 3. Kodanikualgatuse esimene osa tundub lisaks sellele olevat ebaõiglane, mistõttu see on vastuolus ka määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punktiga c, samas kui teise osa suhtes on võimalik väita, et see viib viia ELL artiklis 2 sätestatud väärtustega vastuolus oleva tulemuseni, mistõttu see on vastuolus määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punktiga d.

2. Teine väide, et on rikutud ELTL artiklit 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41

Vaidlustatud otsus ei vasta põhjendamiskohustusest tulenevale nõudele, mistõttu see rikub ELTL artiklit 296 tulenevat põhjendamiskohustust ja põhiõiguste harta artiklis 41 sõnastatud õigust õigus tõhusale haldusele. Vaidlustatud otsuses puuduvad põhimõtteliselt täielikult põhjendused, miks komisjon leidis, et kodanikualgatuse kolme osa puudutavalt on nõuetekohane õiguslik alus ja Euroopa Liidu seadusandlik pädevus olemas ehk registreerimise suhtes on täidetud määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punktis b kehtestatud tingimus.

⁽¹⁾ ELT 2018, L 49, lk 64.

⁽²⁾ ELT 2011, L 65, lk 1.

28. mail 2018 esitatud hagi – VI.TO. versus EUIPO – Bottega (Roosa pudeli kuju)

(Kohtuasi T-325/18)

(2018/C 268/49)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Itaalia) (esindaja: advokaat L. Giove)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Sandro Bottega (Colle Umberto, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: ELi ruumiline kaubamärk (Roosa pudeli kuju) – ELi kaubamärk nr 12 309 795

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. märtsi 2018. aasta otsus asjas R 1037/2017-1